

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 160. Ait: & tu cum Iesu Nazareno eras. v. 67.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

raucedine mutauit. Estne tam periculosus aspectus mulieris in viro Ecclēsiastico? Quid est hoc? certe humana natura hoc euentu valde fragilis esse proditur, quæ sic faciliter læditur, & quæ sic leuiter lædit, videtur esse valde venenata.

§. 159. *Aspiciens illum. v. 67.*

Antea vidit ancilla Petrum, hoc erat primus gradus ad Petrum, nunc illa effrænata etiam adspicit, id est oculos in eo figit inrentiores, vt & cæteri illius directionē notare possent, & ipse Petrus aliquid singulare imminere ab ipsa. Cur hoc ita egerit, vel quid ipsa cogitauerit ita aspiciendo Petrum variè coniecto. Forte modestiorem cæteris vultu, gestu, moribus, facie in faciem fixâ cum silentio, & vestibus compositis ad honestatem, & decentiam sui status Apostolici, indigne tulit, non esse vt alij lasciuum, non sese indigne ad ipsam, vt cæteri, exhibendo manibus & pedibus, huic Pontificiæ ancillæ signa reuerentiæ & amoris, sed solum calefacientem se, quasi abscondere, & cum timore & tremore.

Domine facillime produntur serui tui ex moribus diuersis & modestia in verbis, ita vt etiam si se vestibus cum profanis hominibus concordando induant, tamen ex modo reliquo corporis aliquid de schola Christi effulgeat, & ex hoc ipso sæpe Sacerdotes & religiosi prodantur apud hæreticos, quod tam luxuriose, & scurriliter non loquantur vel agant, vt alij. Hoc etsi aliquid affert ipsis ita proditis incommodi, tamen reuera valde eisdem est vtile & gloriosum, quia impletur in eis donum tuum & verbum tuum, *vos estis lux mundi*, non potest ciuitas supra montem posita abscondi. Hoc magnum est, certe bonum, & inter læra reponendum.

§. 160. *Ait: Et tu cum Iesu Nazareno eras. v. 67.*

Iam prodit quod antea suspicabar, cum intente mulier illa Petrum aspiciebat. Sed valde mirandum videtur, quod ista ancilla sit tam gnara in discernendis personis. nescio quid de hoc cogitem, aut quæ sit causa, inter tot externos ministros illam ita exactè agnoscere Petrum. Hæreo, insolens res est. possum suspicari, quod diabolus eam sibi, vt præcipuum & aptissimum instrumentum ad deiiciendum Petrum elegerit, & magis mota egerit, quam se ipsam mouens.

Deus meus negare non possum, quod natura feminarum sit per suas qualitates valde apta ad operationem Diaboli, præsertim machinationes, vbi de viris agitur, quia intellectu & iudicio multo pusilliore est, quam vir, si prudentissima mulierum cum viro prudentissimo conferatur, & affectus nihilominus habet viuaciores, & quod semel apprehendit, ægerime mutat

mutat. Fateor tamen in presenti negotio, multum abusum fuisse Dæmonem famina contra Petrum sic loquendo. Uti convincunt quæ sunt subsecuta: etsi ergo syllabæ non explicitam negationem præferant, sensu tamen obuiò suo, æquivalenter Dominum neganti propositioni concordant. Notandum est hic quinque modis negari Christum 1. *Corde tantum*, uti Athei in psalmo *Dixit insipiens in corde suo: non est Deus.* 2. *Oretenus*, ut hic Petrus qui in sinu & pectore aliud sentiebat. 3. *Opere tantum & hoc dupliciter* vita scilicet impia & non Christiana, qualis est in his qui Dæmones consulunt, ob spem auxiliij alicuius, uti Saul, vel metu ad violandum aliquod mandatum se adigi sinunt, uti S. Marcellinus ad Thurificandum timore Diocletiani. 4. *Ore & opere tantum*, ut impius in cuius ore nil crebrius quam negare, vel abiurare Deum & ex cuius moribus clare videtur illum nullo tangi sensu diuinitatis. 5. *Corde, ore, & opere simul*, uti Iulianus apostata & alij. Ex his autem modis solus secundus modus conuenit, nempe Petro, qui oretenus duntaxat Christum negauit; fide in sinu eius illæsa permanente, uti ei prædixerat Christus, *Ego pro te rogavi Petre ut non deficiat fides tua.*

Quis quæso purasset quod postquam Sisara Chananzorum fortissimus Dux è manibus Barach, & copiosi exercitus eius insidijs liber & incolumis euaserat, tandem in imbecillis feminæ manus incidens clauo tempora eius confodienda forent, & ignominiosè occumberet! Hoc tamen in Sisara testante Iudicum libro accidit, & nunc in S. Petro eius speciei rediuiua elucescit. nam, ecce Petrus tempore comprehensionis Christi in bello cum Malcho, illæsus euasit nunc verbo ab ancilla in aures adactò humo affigitur!

§. 162. *Et exiit foras ante atrium. v. 68.*

Ne dum tamen plene & plane extra aulam Pontificis, quia manet ante atrium, per consequens in occasione relabendi, si interrogaretur de nouo de Christo, quod paulo post accidit, vidente illum ibidem alia ancilla stantem, & interrogante. Quia Petrus volebat videre finem, an scilicet Iesus à Pontifice & concilio damnaretur ad mortem, an absolueretur, vel ipse Iesus se à periculo liberaret. Si enim damnaretur, sibi fuga consuleret, si absolueretur ad eum quasi discipulus officiosè rediret, si seipsum liberaret primus ei gratuleretur.

Vere agnosco idem Deus meus, quia in aula occasiones mille peccandi occurrunt, possunt multi aulici dicere vere: *si tot annis in aula non fuissim, & commoratus inter turbas, fors tot peccata, eheu non perpetrassim, misereatur.*